

Tdr. Land. Ekspropriationssummen er fra god Kilde opgivet i sin Tid at have været 2,800 à 3,200 Kr. pr. Td. Land for en Del, medens en anden Del er erhvervet ved en kostbar Udfyldning i Søen eller ved Køb for 1 Kr. pr. Kv.-Alen. Herefter tør det næppe synes at være for højt ansat, naar man gaar ud fra, at de omhandlede 7 à 8 Tdr. Land altid, ved almindeligt Vort salg, vilde kunne udbringes til 21 à 24,000 Kr., det er til ca. 3,000 Kr. pr. Td. Land. Men disse Arealer have, efter Udvalgets Flertals Mening, en langt større Værdi for Staten som tjenlige til Udvidelse af Viborg Sindsygeanstalts Terrain. Denne Anstalt ligger for Tiden indsnævret paa en meget uheldig Maade, idet der umiddelbart nord for dens Bygningskompleks findes et Gasværk, der kun lader en smal Strækning langs Søen tilbage for Forbindelsen mellem Sindsygeanstaltens Bygninger og den dertil hørende, nord for Gasværket liggende, Havestrækning, medens Anstalten imod Syd begrænses af et Brænderi, hvortil paa den anden Side støder Jærnbanens Terrain, hvortil dog tillige hører en smal Strimmel, der gaar langs Søen bag om Brænderiet hen til Sindsygeanstalten. Mod Ost og Vest er der ingen Mulighed for Udvidelse, og ganske bortset fra de betydelige Ulemper for Sindsygeanstalten, som den umiddelbare Nærhed af Brænderi og navnlig af Gasværket medfører, fremgaar det af det anførte, at en eventuel Udvidelse af Sindsygeanstalten kun kan ske derved, at der faas Raadighed dels over Terrainet imod Nord — ved en Vortflytning af Gasværket, der hensigtsmæssig kunde ske til den sydligste Ende af Jærnbaneterrainet — dels imod Syd, det vil sige over den nuværende Stations Terrain, hvad enten det omtalte Brænderi saa tænkes bevaret, nedlagt eller flyttet. En Udvidelse af Sindsygeanstalten maa imidlertid uden al Tvivl anses at være nødvendig i en ikke meget fjern Fremtid, og det vilde formentlig være lidet forsynligt, for ikke at sige uforsvarligt, hvis man forsømte at

benytte sig af den Lejlighed, som en Flytning af Viborg Banestation frembyder, til at sikre sig Muligheden af en saadan Udvidelse. Efter Forlydende har Anstaltens Bestyrelse heller ikke været blind herfor, idet den, saa vidt vides, har henvendt sig til Justitsministeriet med Andragende om, at Opmærksomheden maa blive henvendt paa denne for Anstalten saa saare vigtige Sag.

De paagældende Arealer, som altsaa formentlig ikke bør sælges, men bevares for Staten, have herefter upaatvivlelig en langt større Værdi for denne end den almindelige Salgs værdi i Handel og Wandel. For imidlertid at opgøre Beregningen rent finansielt, ansættes de her kun til den ovenangførte lave Sum af 21 à 24,000 Kr., og Udgiftsbeløbet til Flytningen reduceres herved til højst 609,000 Kr. Om man nu end hertil lægger den meget høje Sum, der er beregnet for Grunderhvervelse, nemlig 121,000 Kr., hvorved fremkommer en Total-Udgiftssum af højst 730,000 Kr., vil det ses, at Merudgiften ved Flytningen, naar Udgiften til Udvidelsen efter Opgørelsen i Lovforslagets Motiver sættes til 429,000 Kr., dog kun bliver ca. 300,000 Kr.

Idet Udvalget ikke nærmere skal indlade sig paa de under Sagens 1ste Behandling i Tinget fremdragne Spørgsmaal om Anslaget af en ny Afgangvej til Holdepladsen foran den ny Hovedbygning, naar denne forbliver paa den nuværende Stationsplads, og om Udgifterne til Grunderhvervelse i dette Tilfælde, skal man indskrænke sig til nogle Bemærkninger om Forholdet mellem den gamle udvidede og den flyttede ny Banestations Hensigtsmæssighed for Trafikken i Nutiden og særlig med fremtidige Udvidelser for Dje. Generaldirektøren for Statsbanedriften, anfører i denne Henseende, at, der ved at lade Stationen blive paa dens nuværende Plads i Virkeligheden kun er den Banstælsighed for Driften, at man i dette Tilfælde ikke kan blive fri for det nu der stedfindende Rebroussement; men dette formenes ikke at foranledige nogen anden Ulempe af Betydning end den, at et gennem-